

LEGE Nr. 28/2016 din 17 martie 2016

privind ratificarea Convenției dintre România și Republica Italiană pentru evitarea dublei impuneri cu privire la impozitele pe venit și prevenirea evaziunii fiscale și a Protocolului adițional la convenție, semnate la Riga la 25 aprilie 2015

EMITENT: PARLAMENTUL ROMÂNIEI

PUBLICATĂ ÎN: MONITORUL OFICIAL NR. 217 din 24 martie 2016

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

ARTICOL UNIC

Se ratifică Convenția dintre România și Republica Italiană pentru evitarea dublei impuneri cu privire la impozitele pe venit și prevenirea evaziunii fiscale și Protocolul adițional la convenție, semnate la Riga la 25 aprilie 2015.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

VALERIU-ȘTEFAN ZGONEA

p. **PREȘEDINTELE SENATULUI,**

AUGUSTIN-CONSTANTIN MITU

București, 17 martie 2016.

Nr. 28.

CONVENȚIE

între România și Republica Italiană pentru evitarea dublei impuneri cu privire la impozitele pe venit și prevenirea evaziunii fiscale

România și Republica Italiană,

dorind să încheie o convenție pentru evitarea dublei impuneri cu privire la impozitele pe venit și prevenirea evaziunii fiscale,

au convenit după cum urmează:

CAPITOLUL I

Domeniul de aplicare a convenției

ART. 1

Persoane vizate

Prezenta convenție se aplică persoanelor care sunt rezidente ale unuia sau ale ambelor state contractante.

ART. 2

Impozite vizate

1. Prezenta convenție se aplică impozitelor pe venit stabilite în numele unui stat contractant sau al subdiviziunilor sale politice ori administrative sau al autorităților sale locale ori al unităților sale administrativ-teritoriale, indiferent de modul în care acestea sunt percepute.

2. Sunt considerate impozite pe venit toate impozitele stabilite pe venitul total sau pe elementele de venit, inclusiv impozitele pe câștigurile provenite din înstrăinarea proprietății mobiliare sau imobiliare, impozitele pe sumele totale ale salariilor plătite de întreprinderi, precum și impozitele asupra creșterii capitalului.

3. Impozitele existente asupra cărora se aplică convenția sunt, în special:

(a) în cazul Italiei:

(i) impozitul pe venitul obținut de persoanele fizice;

(ii) impozitul pe venitul companiilor;

(iii) impozitul regional pe activități productive, indiferent dacă acestea sunt sau nu colectate prin reținere la sursă

(denumite, în continuare, "impozit italian");

(b) în cazul României:

(i) impozitul pe venit;

(ii) impozitul pe profit

(denumite, în continuare, "impozit român").

4. Convenția se aplică de asemenea oricăror impozite identice sau în esență similare care sunt stabilite după data semnării convenției, în plus sau în locul impozitelor existente. Autoritățile competente ale statelor contractante se vor informa reciproc asupra oricăror modificări importante aduse în legislațiile lor fiscale.

CAPITOLUL II

Definiții

ART. 3

Definiții generale

1. În sensul prezentei convenții, în măsura în care contextul nu cere o interpretare diferită:

(a) termenul "Italia" înseamnă Republica Italiană și include orice zonă din afara apelor teritoriale care este desemnată ca fiind o zonă în interiorul căreia Italia poate să exercite, în conformitate cu legislația sa și cu dreptul internațional, drepturi suverane cu privire la explorarea și exploatarea resurselor naturale ale fundului mării, subsolului și apelor supraiacente;

(b) termenul "România" înseamnă teritoriul de stat al României, inclusiv marea sa teritorială și spațiul aerian de deasupra acestora, asupra cărora România își exercită suveranitatea, precum și zona contiguă, platoul continental și zona economică exclusivă asupra cărora România își exercită drepturile suverane și jurisdicția, în conformitate cu legislația sa și cu normele și principiile dreptului internațional;

(c) expresiile "un stat contractant" și "celălalt stat contractant" înseamnă România sau Italia, după cum cere contextul;

(d) termenul "persoană" include o persoană fizică, o societate și orice altă asociere de persoane;

(e) termenul "societate" înseamnă orice persoană juridică sau orice entitate care este considerată ca fiind o persoană juridică în scopul impozitării;

(f) expresiile "întreprindere a unui stat contractant" și "întreprindere a celuilalt stat contractant" înseamnă, după caz, o întreprindere exploatată de un rezident al unui stat contractant și o întreprindere exploatată de un rezident al celuilalt stat contractant;

(g) expresia "transport internațional" înseamnă orice transport efectuat cu o navă sau aeronavă exploatată de o întreprindere care își are locul conducerii efective într-un stat contractant, cu excepția cazului când nava sau aeronava este exploatată numai între locuri din celălalt stat contractant;

(h) expresia "autoritate competentă" înseamnă:

(i) în cazul Italiei, Ministerul Economiei și Finanțelor;

(ii) în cazul României, Ministerul Finanțelor Publice;

(i) termenul "național" înseamnă:

(i) orice persoană fizică având naționalitatea sau cetățenia acelu stat contractant; și

(ii) orice persoană juridică, parteneriat sau asociație având statutul în conformitate cu legislația în vigoare în acel stat contractant.

2. În ceea ce privește aplicarea convenției în orice moment de un stat contractant, orice termen care nu este definit în aceasta va avea, dacă contextul nu cere o interpretare diferită, înțelesul pe care îl are la momentul respectiv în baza legislației acelu stat referitoare la impozitele pentru care se aplică convenția, orice înțeles pe care îl are în baza legislației fiscale a acelu stat prevalând asupra înțelesului pe care termenul îl are în alte legi ale acelu stat.

ART. 4

Rezident

1. În sensul prezentei convenții, expresia "rezident al unui stat contractant" înseamnă orice persoană care, în baza legislației acelu stat, este supusă impozitării acolo datorită domiciliului său, rezidenței sale, locului său de conducere sau oricărui altui criteriu de natură similară și include de

asemenea acel stat și orice subdiviziune politică ori administrativă sau autoritate locală ori unitate administrativ-teritorială a acestuia. Totuși, această expresie nu include o persoană care este supusă impozitării în acel stat numai pentru faptul că realizează venituri din surse situate în acel stat.

2. Când, în conformitate cu prevederile paragrafului 1, o persoană fizică este rezidentă a ambelor state contractante, atunci statutul său se determină după cum urmează:

(a) aceasta va fi considerată rezidentă numai a statului în care are o locuință permanentă la dispoziția sa; dacă aceasta dispune de o locuință permanentă în ambele state, ea va fi considerată rezidentă numai a statului cu care legăturile sale personale și economice sunt mai strânse (centrul intereselor vitale);

(b) dacă statul în care aceasta are centrul intereselor sale vitale nu poate fi determinat sau dacă aceasta nu dispune de o locuință permanentă în niciunul dintre state, ea va fi considerată rezidentă numai a statului în care locuiește în mod obișnuit;

(c) dacă aceasta locuiește în mod obișnuit în ambele state sau în niciunul dintre ele, ea va fi considerată rezidentă numai a statului al cărui național este;

(d) dacă aceasta este național al ambelor state sau al niciunuia dintre ele, autoritățile competente ale statelor contractante vor rezolva problema de comun acord.

3. Când, potrivit prevederilor paragrafului 1, o persoană, alta decât o persoană fizică, este rezidentă a ambelor state contractante, autoritățile competente ale statelor contractante se vor strădui să rezolve problema de comun acord având în vedere locul conducerii sale efective. În absența unui astfel de acord, această persoană nu va fi îndreptățită să solicite vreo înlesnire sau scutire de la plata impozitelor care este prevăzută de convenție.

ART. 5

Sediu permanent

1. În sensul prezentei convenții, expresia "sediu permanent" înseamnă un loc fix de afaceri prin care o întreprindere își desfășoară în întregime sau în parte activitatea sa.

2. Expresia "sediu permanent" include, în special:

(a) un loc de conducere;

(b) o sucursală;

(c) un birou;

(d) o fabrică;

(e) un atelier; și

(f) o mină, un puț petrolier sau de gaze, o carieră sau orice alt loc de extracție a resurselor naturale.

3. Un șantier de construcții sau un proiect de construcții ori de instalare constituie un sediu permanent numai dacă acesta durează mai mult de 12 luni.

4. Independent de prevederile anterioare ale acestui articol, expresia "sediu permanent" se consideră că nu include:

(a) folosirea de instalații numai în scopul depozitării, expunerii sau livrării de bunuri sau mărfuri aparținând întreprinderii;

(b) menținerea unui stoc de bunuri sau mărfuri aparținând întreprinderii numai în scopul depozitării, expunerii sau livrării;

(c) menținerea unui stoc de bunuri sau mărfuri aparținând întreprinderii numai în scopul prelucrării de către o altă întreprindere;

(d) menținerea unui loc fix de afaceri numai în scopul cumpărării de bunuri sau mărfuri ori al colectării de informații pentru întreprindere;

(e) menținerea unui loc fix de afaceri numai în scopul desfășurării pentru întreprindere a oricărei altei activități cu caracter pregătitor sau auxiliar;

(f) menținerea unui loc fix de afaceri numai pentru orice combinație a activităților menționate în subparagrafele de la (a) la (e), cu condiția ca întreaga activitate a locului fix de afaceri ce rezultă din această combinație să aibă un caracter pregătitor sau auxiliar.

5. Prin derogare de la prevederile paragrafelor 1 și 2, atunci când o persoană - alta decât un agent cu statut independent căruia i se aplică paragraful 6 - acționează în numele unei întreprinderi și are și exercită în mod obișnuit într-un stat contractant împuternicirea de a încheia contracte în numele întreprinderii, acea întreprindere se consideră că are un sediu permanent în acel stat în privința oricăror activități pe care persoana le exercită pentru întreprindere, în afară de cazul în care activitățile unei astfel de persoane sunt limitate la cele menționate în paragraful 4 care, dacă sunt exercitate printr-un loc fix de afaceri, nu fac din acest loc fix de afaceri un sediu permanent în baza prevederilor aceluiași paragraf.

6. O întreprindere nu se consideră că are un sediu permanent într-un stat contractant numai pentru faptul că aceasta își exercită activitatea de afaceri în acel stat printr-un broker, agent comisionar general sau orice alt agent cu statut independent, cu condiția ca astfel de persoane să acționeze în cadrul activității lor obișnuite.

7. Faptul că o societate care este rezidentă a unui stat contractant controlează sau este controlată de o societate care este rezidentă a celui alt stat contractant sau care își exercită activitatea de afaceri în celălalt stat (printr-un sediu permanent sau în alt mod) nu este suficient pentru a considera oricare din aceste societăți un sediu permanent al celeilalte.

CAPITOLUL III

Impozitarea veniturilor

ART. 6

Venituri din proprietăți imobiliare

1. Veniturile realizate de un rezident al unui stat contractant din proprietăți imobiliare (inclusiv veniturile din agricultură sau din exploatare forestiere) situate în celălalt stat contractant sunt impozabile în celălalt stat.

2. Expresia "proprietăți imobiliare" are înțelesul care este atribuit de legislația statului contractant în care proprietățile în cauză sunt situate. Expresia include, în orice caz, accesoriile proprietății imobiliare, inventarul viu și echipamentul utilizat în agricultură și în exploatare forestiere, drepturile asupra cărora se aplică prevederile dreptului comun cu privire la proprietatea funciară, uzufructul proprietăților imobiliare și drepturile la rente variabile sau fixe pentru exploatarea sau concesiunea exploatareii zăcămintelor minerale, a izvoarelor și a altor resurse naturale; navele și aeronavele nu sunt considerate proprietăți imobiliare.

3. Prevederile paragrafului 1 se aplică veniturilor obținute din exploatarea directă, din închirierea sau din folosirea în orice altă formă a proprietății imobiliare.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 3 se aplică de asemenea veniturilor provenind din proprietăți imobiliare ale unei întreprinderi și veniturilor din proprietăți imobiliare utilizate pentru exercitarea unor profesii independente.

ART. 7

Profiturile întreprinderii

1. Profiturile unei întreprinderi a unui stat contractant sunt impozabile numai în acel stat, în afară de cazul când întreprinderea exercită activitate de afaceri în celălalt stat contractant printr-un sediu permanent situat acolo. Dacă întreprinderea exercită activitate de afaceri în acest mod,

profiturile întreprinderii pot fi impozitate în celălalt stat, dar numai acea parte din ele care este atribuibilă aceluia sediu permanent.

2. Sub rezerva prevederilor paragrafului 3, când o întreprindere a unui stat contractant exercită activitate de afaceri în celălalt stat contractant printr-un sediu permanent situat acolo, atunci se atribuie în fiecare stat contractant aceluia sediu permanent profiturile pe care acesta le-ar fi putut realiza dacă ar fi constituit o întreprindere distinctă și separată, exercitând activități identice sau similare, în condiții identice sau similare și tratând cu toată independența cu întreprinderea a cărui sediu permanent este.

3. La determinarea profiturilor unui sediu permanent sunt admise ca deductibile cheltuielile efectuate pentru scopurile sediului permanent, inclusiv cheltuielile de conducere și cheltuielile generale de administrare efectuate, indiferent de faptul că s-au efectuat în statul în care se află situat sediul permanent sau în altă parte.

4. În măsura în care într-un stat contractant se obișnuiește ca profitul care se atribuie unui sediu permanent să fie determinat prin repartizarea profitului total al întreprinderii în diversele sale părți componente, nicio prevedere a paragrafului 2 nu împiedică acel stat contractant să determine profitul impozabil în conformitate cu repartiția uzuală; metoda de repartizare adoptată trebuie să fie totuși aceea prin care rezultatul obținut să fie în concordanță cu principiile enunțate în prezentul articol.

5. Niciun profit nu se atribuie unui sediu permanent numai pentru faptul că acel sediu permanent cumpără produse sau mărfuri pentru întreprindere.

6. În vederea aplicării prevederilor paragrafelor precedente, profitul care se atribuie sediului permanent se determină în fiecare an prin aceeași metodă, dacă nu există motive temeinice și suficiente de a proceda altfel.

7. Când profiturile includ elemente de venit care sunt tratate separat în alte articole ale prezentei convenții, atunci prevederile acelor articole nu sunt afectate de prevederile prezentului articol.

ART. 8

Transport maritim și aerian

1. Profiturile obținute din exploatarea în trafic internațional a navelor sau aeronavelor sunt impozabile numai în statul contractant în care se află locul conducerii efective a întreprinderii.

2. Dacă locul conducerii efective a unei întreprinderi de transport maritim se află la bordul unei nave, atunci acesta se consideră a fi situat în statul contractant în care se află portul de înregistrare a navei sau dacă nu există un astfel de port în statul contractant în care este rezident cel care exploatează nava.

3. Prevederile paragrafului 1 se aplică de asemenea profiturilor obținute din participarea la un pool, la o activitate de afaceri desfășurată în comun sau la o agenție internațională de transport.

ART. 9

Întreprinderi asociate

1. Când

(a) o întreprindere a unui stat contractant participă direct sau indirect la conducerea, la controlul sau la capitalul unei întreprinderi a celui alt stat contractant sau

(b) aceleași persoane participă direct sau indirect la conducerea, la controlul sau la capitalul unei întreprinderi a unui stat contractant și a unei întreprinderi a celui alt stat contractant,

și, fie într-un caz, fie în celălalt, cele două întreprinderi sunt legate în relațiile lor comerciale sau financiare de condiții acceptate sau impuse care diferă de acelea care ar fi fost stabilite între întreprinderi independente, atunci profiturile care fără aceste condiții ar fi fost obținute de una din întreprinderi, dar nu au putut fi obținute de fapt datorită acestor condiții, pot fi incluse în

profiturile acelei întreprinderi și impozitate în consecință.

2. Când un stat contractant include în profiturile unei întreprinderi a acelui stat - și impozitează în consecință - profiturile asupra cărora o întreprindere a celuilalt stat contractant a fost supusă impozitării în celălalt stat și profiturile astfel incluse sunt profituri care ar fi revenit întreprinderii primului stat menționat dacă condițiile stabilite între cele două întreprinderi ar fi fost acelea care ar fi fost convenite între întreprinderi independente, atunci celălalt stat va proceda la modificarea corespunzătoare a sumei impozitului stabilit asupra acelor profituri. Orice astfel de modificare va fi făcută numai în conformitate cu procedura amiabilă prevăzută la articolul 25 din prezenta convenție.

ART. 10

Dividende

1. Dividendele plătite de o societate care este rezidentă a unui stat contractant unui rezident al celuilalt stat contractant sunt impozabile în celălalt stat.

2. Totuși, aceste dividende sunt de asemenea impozabile în statul contractant în care este rezidentă societatea plătitoare de dividende și potrivit legislației acelui stat, dar dacă beneficiarul efectiv este rezident al celuilalt stat contractant, impozitul astfel stabilit nu va depăși:

(a) 0 la sută din suma brută a dividendelor, dacă beneficiarul efectiv este o societate (alta decât un parteneriat) care deține în mod direct cel puțin 10 la sută din capitalul societății plătitoare de dividende la data plății dividendelor și care a făcut acest lucru sau va face acest lucru pentru o perioadă neîntreruptă de doi ani în decursul căreia se regăsește acea dată;

(b) 5 la sută din suma brută a dividendelor în toate celelalte cazuri.

Prezentul paragraf nu afectează impunerea societății în ceea ce privește profiturile din care se plătesc dividendele.

3. Termenul "dividende" folosit în prezentul articol înseamnă venituri provenind din acțiuni, din acțiuni sau drepturi de folosință, din părți miniere, din părți de fondator sau din alte drepturi, care nu sunt titluri de creanță, din participarea la profituri, precum și veniturile din alte părți sociale care sunt supuse aceluiași regim de impunere ca și veniturile din acțiuni de către legislația statului în care este rezidentă societatea care le distribuie.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu se aplică dacă beneficiarul efectiv al dividendelor, fiind rezident al unui stat contractant, desfășoară activitate de afaceri în celălalt stat contractant în care societatea plătitoare de dividende este rezidentă, printr-un sediu permanent situat acolo, sau desfășoară în celălalt stat profesii independente printr-o bază fixă situată acolo și deținerea drepturilor generatoare de dividende în legătură cu care dividendele sunt plătite este efectiv legată de un asemenea sediu permanent sau bază fixă. În această situație se aplică prevederile articolului 7 sau 14, după caz.

5. Când o societate rezidentă a unui stat contractant realizează profituri sau venituri din celălalt stat contractant, celălalt stat nu poate percepe niciun impozit asupra dividendelor plătite de societate, cu excepția cazului când asemenea dividende sunt plătite unui rezident al celuilalt stat sau când deținerea drepturilor generatoare de dividende în legătură cu care dividendele sunt plătite este efectiv legată de un sediu permanent sau de o bază fixă situată în celălalt stat, nici să supună profiturile nedistribuite ale societății unui impozit asupra profiturilor nedistribuite ale societății, chiar dacă dividendele plătite sau profiturile nedistribuite reprezintă în întregime sau în parte profituri sau venituri provenind din celălalt stat.

6. Prevederile prezentului articol nu se aplică dacă scopul principal sau unul din scopurile principale ale oricărei persoane însărcinate cu emisiunea sau transferul acțiunilor sau al altor drepturi în legătură cu care sunt plătite dividendele este de a profita de acest articol prin intermediul acelei emisiuni sau al acelui transfer.

Dobânzi

1. Dobânzile provenind dintr-un stat contractant și plătite unui rezident al celui alt stat contractant sunt impozabile în celălalt stat.

2. Totuși, aceste dobânzi sunt de asemenea impozabile în statul contractant din care provin și potrivit legislației acelu stat, dar, dacă beneficiarul efectiv al dobânzilor este rezident al celui alt stat contractant, impozitul astfel stabilit nu va depăși 5 la sută din suma brută a dobânzilor.

3. Prin derogare de la prevederile paragrafului 2, dobânzile provenind dintr-un stat contractant sunt scutite de impozit în acel stat dacă:

(a) plătitorul dobânzilor este Guvernul acelu stat contractant sau o organizație locală a acestuia; sau

(b) dobânzile sunt plătite Guvernului celui alt stat contractant sau unei autorități locale a acestuia ori unui organism sau agenții (inclusiv unei instituții financiare) care este deținută în întregime de acel stat contractant sau de o autoritate locală a acestuia; sau

(c) dobânzile sunt plătite altor organisme sau agenții (inclusiv instituții financiare) care depind în privința fondurilor lor de aceleași entități menționate mai sus în virtutea unor acorduri încheiate între guvernele statelor contractante.

4. Termenul "dobânzi" folosit în prezentul articol înseamnă venituri din titluri de creanță de orice natură însoțite sau nu de garanții ipotecare sau de o clauză de participare la profiturile debitorului și în special veniturile din titluri de stat și veniturile din titluri de creanță sau obligațiuni, inclusiv primele și premiile legate de asemenea titluri sau obligațiuni. Penalitățile pentru plata cu întârziere nu sunt considerate dobânzi în sensul prezentului articol.

5. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu se aplică dacă beneficiarul efectiv al dobânzilor, fiind un rezident al unui stat contractant, desfășoară activități comerciale sau industriale în celălalt stat contractant din care provin dobânzile printr-un sediu permanent situat acolo sau prestează servicii profesionale printr-o bază fixă situată acolo și de care creanța în legătură cu care sunt plătite dobânzile este efectiv legată. În această situație se aplică prevederile articolului 7 sau 14, după caz.

6. Dobânzile se consideră că provin dintr-un stat contractant când plătitorul este însuși acel stat, o subdiviziune politică ori administrativă, o autoritate locală sau o unitate administrativ-teritorială ori un rezident al acelu stat. Totuși, când persoana care plătește dobânzile, fie că este sau nu un rezident al unui stat contractant, are într-un stat contractant un sediu permanent sau o bază fixă în legătură cu care a fost contractată creanța generatoare de dobânzi și aceste dobânzi sunt suportate de un asemenea sediu permanent sau bază fixă, atunci astfel de dobânzi se consideră că provin din statul contractant în care este situat sediul permanent sau baza fixă.

7. Când datorită relațiilor speciale existente între plătitor și beneficiarul efectiv sau între ambii și o altă persoană, suma dobânzilor plătite, ținând seama de creanța pentru care sunt plătite, depășește suma care ar fi fost convenită între plătitor și beneficiarul efectiv în lipsa unor astfel de relații, prevederile prezentului articol se aplică numai la ultima sumă menționată. În acest caz, partea excedentară a plăților este impozabilă potrivit legislației fiecărui stat contractant, ținând seama de celelalte prevederi ale prezentei convenții.

8. Prevederile prezentului articol nu se aplică dacă scopul principal sau unul din scopurile principale ale oricărei persoane însărcinată cu emisiunea sau transferul creanței în legătură cu care sunt plătite dobânzile este de a profita de acest articol prin intermediul acelei emisiuni sau al acelu transfer.

Redevențe

1. Redevențele provenind dintr-un stat contractant și plătite unui rezident al celui alt stat contractant sunt impozabile în celălalt stat.

2. Totuși, aceste redevențe sunt de asemenea impozabile în statul contractant din care provin și potrivit legislației aceluși stat, dar, dacă beneficiarul efectiv al redevențelor este rezident al celui alt stat contractant, impozitul astfel stabilit nu va depăși 5 la sută din suma brută a redevențelor.

3. Termenul "redevențe" folosit în prezentul articol înseamnă plăți de orice fel primite pentru folosirea sau concesiunea oricărui drept de autor asupra unei opere literare, artistice sau științifice, inclusiv asupra programelor de calculator, filmelor de cinematograf și filmelor sau benzilor folosite pentru emisiunile de radio sau de televiziune, orice patent, marcă de comerț, desen sau model, plan, formulă sau procedeu secret ori pentru utilizarea sau dreptul de a utiliza un echipament industrial, comercial sau științific ori pentru informații referitoare la experiența în domeniul industrial, comercial sau științific.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu se aplică dacă beneficiarul efectiv al redevențelor, fiind un rezident al unui stat contractant, desfășoară activități comerciale sau industriale în celălalt stat contractant din care provin redevențele printr-un sediu permanent situat acolo sau prestează servicii profesionale printr-o bază fixă situată acolo și de care dreptul sau proprietatea pentru care se plătesc redevențele sunt efectiv legate. În această situație se aplică prevederile articolului 7 sau 14, după caz.

5. Redevențele se consideră că provin dintr-un stat contractant când plătitorul este însuși acel stat, o subdiviziune politică ori administrativă, o autoritate locală, o unitate administrativ-teritorială sau un rezident al aceluși stat. Totuși, când plătitorul redevențelor, fie că este sau nu rezident al unui stat contractant, are într-un stat contractant un sediu permanent sau o bază fixă de care este legată obligația de a plăti redevențele și acestea sunt suportate de un asemenea sediu permanent sau bază fixă, atunci redevențele se consideră că provin din statul contractant în care este situat sediul permanent sau baza fixă.

6. Când, datorită relațiilor speciale existente între plătitor și beneficiarul efectiv sau între ambii și o altă persoană, suma redevențelor plătite, având în vedere motivul pentru care sunt plătite, depășește suma care ar fi fost convenită între plătitor și beneficiarul efectiv în lipsa unor astfel de relații, prevederile prezentului articol se aplică numai la ultima sumă menționată. În acest caz, partea excedentară a plăților este impozabilă potrivit legislației fiecărui stat contractant, ținând seama de celelalte prevederi ale prezentei convenții.

7. Prevederile prezentului articol nu se aplică dacă scopul principal sau unul din scopurile principale ale oricărei persoane însărcinată cu emisiunea sau transferul drepturilor în legătură cu care sunt plătite redevențele este de a profita de acest articol prin intermediul acelei emisiuni sau al aceluși transfer.

ART. 13

Câștiguri de capital

1. Câștigurile realizate de un rezident al unui stat contractant din înstrăinarea proprietăților imobiliare la care se face referire în articolul 6 și care sunt situate în celălalt stat contractant sunt impozabile în celălalt stat.

2. Câștigurile provenind din înstrăinarea proprietății mobiliare făcând parte din activul unui sediu permanent pe care o întreprindere a unui stat contractant îl are în celălalt stat contractant sau a proprietății mobiliare aparținând de o bază fixă de care dispune un rezident al unui stat contractant în celălalt stat contractant pentru exercitarea unei profesii independente, inclusiv câștigurile provenind din înstrăinarea unui asemenea sediu permanent (singur sau cu întreaga întreprindere) sau a unei asemenea baze fixe, sunt impozabile în celălalt stat.

3. Câștigurile provenind din înstrăinarea navelor sau aeronavelor exploatate în trafic internațional sau a proprietăților mobiliare necesare exploatării unor asemenea nave sau aeronave sunt impozabile numai în statul contractant în care este situat locul conducerii efective a întreprinderii.

4. Câștigurile realizate de un rezident al unui stat contractant din înstrăinarea acțiunilor a căror valoare este legată în mod direct sau indirect, în proporție de peste 50 la sută, de proprietăți

imobiliare situate în celălalt stat contractant sunt impozabile în celălalt stat.

5. Câștigurile provenind din înstrăinarea oricăror proprietăți, altele decât cele la care se face referire în paragrafele 1, 2, 3 și 4, sunt impozabile numai în statul contractant în care este rezident cel care înstrăinează.

ART. 14

Profesii independente

1. Veniturile realizate de un rezident al unui stat contractant din exercitarea unor servicii profesionale sau a altor activități cu caracter independent sunt impozabile numai în acel stat, în afară de cazul în care acesta dispune în mod obișnuit de o bază fixă în celălalt stat contractant în scopul exercitării activităților sale. Dacă dispune de o astfel de bază fixă, veniturile pot fi impozitate în celălalt stat contractant, dar numai acea parte din ele care este atribuibilă acelei baze fixe.

2. Expresia "servicii profesionale" cuprinde în special activitățile independente cu caracter științific, literar, artistic, educațional sau pedagogic, precum și exercitarea independentă a profesiilor de medic, avocat, inginer, arhitect, dentist, contabil și auditor.

ART. 15

Profesii dependente

1. Sub rezerva prevederilor articolelor 16, 18 și 19, salariile și alte remunerații similare obținute de un rezident al unui stat contractant pentru o activitate salariată sunt impozabile numai în acel stat, în afară de cazul când activitatea salariată este exercitată în celălalt stat contractant. Dacă activitatea salariată este astfel exercitată, asemenea remunerații primite sunt impozabile în celălalt stat.

2. Prin derogare de la prevederile paragrafului 1, remunerațiile obținute de un rezident al unui stat contractant pentru o activitate salariată exercitată în celălalt stat contractant sunt impozabile numai în primul stat menționat dacă:

(a) beneficiarul este prezent în celălalt stat pentru o perioadă sau perioade care nu depășesc în total 183 de zile în orice perioadă de douăsprezece luni începând sau sfârșind în anul fiscal vizat și

(b) remunerațiile sunt plătite de un angajator sau în numele unui angajator care nu este rezident al celuilalt stat și

(c) remunerațiile nu sunt suportate de un sediu permanent sau de o bază fixă pe care angajatorul le are în celălalt stat.

3. Prin derogare de la prevederile anterioare ale acestui articol, remunerațiile primite pentru o activitate salariată exercitată la bordul unei nave sau aeronave exploatate în trafic internațional sunt impozabile în statul contractant în care este situat locul conducerii efective a întreprinderii.

4. Dacă un rezident al unui stat contractant devine rezident al celuilalt stat contractant, plățile compensatorii primite de un astfel de rezident în virtutea activității sale salariate din primul stat menționat sunt impozabile în acel stat contractant.

ART. 16

Remunerațiile membrilor consiliului de administrație

Remunerațiile membrilor consiliului de administrație și alte plăți similare primite de un rezident al unui stat contractant în calitatea sa de director unic sau de membru al consiliului de administrație al unei societăți care este rezidentă a celuilalt stat contractant sunt impozabile în celălalt stat.

ART. 17

Artiști și sportivi

1. Prin derogare de la prevederile articolelor 14 și 15, veniturile obținute de un rezident al unui stat contractant în calitate de artist de spectacol, cum sunt artiștii de teatru, de film, de radio sau

de televiziune, ori ca interpret muzical sau ca sportiv, din activitățile lui personale desfășurate în această calitate în celălalt stat contractant, sunt impozabile în celălalt stat.

2. Când veniturile în legătură cu activitățile personale desfășurate de un artist de spectacol sau de un sportiv, în această calitate, nu revin artistului de spectacol sau sportivului, ci unei alte persoane, acele venituri, prin derogare de la prevederile articolelor 7, 14 și 15, sunt impozabile în statul contractant în care sunt exercitate activitățile artistului de spectacol sau ale sportivului.

3. Veniturile obținute de artiștii de spectacol sau de interpreții muzicali ori de sportivi, rezidenți ai unui stat contractant, din activitățile desfășurate de aceștia în celălalt stat contractant, în cadrul unui program de schimburi culturale sau sportive convenit de cele două state contractante, nu sunt impozabile în celălalt stat contractant.

ART. 18

Pensii

Sub rezerva prevederilor paragrafului 2 al articolului 19, pensiile și alte remunerații similare plătite unui rezident al unui stat contractant pentru activitatea salariată desfășurată în trecut sunt impozabile numai în acel stat.

ART. 19

Funcții publice

1. (a) Salariile și alte remunerații similare plătite de un stat contractant sau de o subdiviziune politică ori administrativă sau de o autoritate locală ori de o unitate administrativ-teritorială a acestuia unei persoane fizice pentru serviciile prestate acelui stat sau subdiviziuni ori autorități sau unități sunt impozabile numai în acel stat.

(b) Totuși, aceste salarii și alte remunerații similare sunt impozabile numai în celălalt stat contractant, dacă serviciile sunt prestate în acel stat și persoana fizică este rezidentă a acelui stat și:

(i) este un național al acelui stat; sau

(ii) nu a devenit rezidentă a acelui stat numai în scopul prestării serviciilor.

2. (a) Orice pensii plătite de sau din fonduri create de un stat contractant sau de o subdiviziune politică ori administrativă sau de o autoritate locală ori de o unitate administrativ-teritorială a acestuia unei persoane fizice pentru serviciile prestate acelui stat sau subdiviziuni ori autorități sau unități sunt impozabile numai în acel stat.

(b) Totuși, astfel de pensii sunt impozabile numai în celălalt stat contractant dacă persoana fizică este rezidentă și național al acelui stat.

3. Prevederile articolelor 15, 16, 17 și 18 se aplică salariilor și pensiilor plătite pentru serviciile prestate în legătură cu o activitate de afaceri desfășurată de un stat contractant sau de o subdiviziune politică ori administrativă sau de o autoritate locală ori de o unitate administrativ-teritorială a acestuia.

ART. 20

Studenti

1. Sumele pe care le primește pentru întreținere, educație sau pregătire un student sau un practicant care este sau a fost imediat anterior venirii sale într-un stat contractant un rezident al celuilalt stat contractant și care este prezent în primul stat menționat numai în scopul educației sau pregătirii sale, nu sunt impozabile în acel stat, cu condiția ca astfel de sume să provină din surse situate în afara acelui stat.

2. Avantajele prevăzute de prezentul articol se vor acorda numai pentru o perioadă care să nu depășească șase ani consecutivi de la data sosirii acestuia în primul stat menționat.

ART. 21

Profesori, învățători și cercetători

Prin derogare de la prevederile articolelor 14 și 15, remunerațiile obținute de un profesor, învățător sau cercetător care este rezident al unui stat contractant și care face o vizită temporară în celălalt stat contractant în scopul predării sau cercetării pentru o perioadă de timp care să nu depășească doi ani, la o universitate sau la orice instituție educațională sau de cercetare nonprofit, sunt impozabile numai în primul stat menționat.

ART. 22

Alte venituri

1. Elementele de venit ale unui rezident al unui stat contractant, indiferent de unde provin, care nu sunt tratate în articolele precedente ale prezentei convenții sunt impozabile numai în acel stat.

2. Prevederile paragrafului 1 nu se aplică veniturilor, altele decât veniturile din proprietăți imobiliare așa cum sunt definite în paragraful 2 al articolului 6, dacă primitorul unor astfel de venituri, fiind rezident al unui stat contractant, desfășoară activitate de afaceri în celălalt stat contractant printr-un sediu permanent situat acolo sau exercită în celălalt stat profesii independente printr-o bază fixă situată acolo și dreptul sau proprietatea în legătură cu care venitul este plătit sunt efectiv legate de un asemenea sediu permanent sau bază fixă. În această situație se aplică prevederile articolului 7 sau 14, după caz.

CAPITOLUL IV

Metode de eliminare a dublei impunerii

ART. 23

Eliminarea dublei impunerii

1. S-a convenit ca dubla impunere să fie evitată în conformitate cu următoarele paragrafe ale acestui articol.

2. În cazul Italiei:

Dacă un rezident al Italiei deține elemente de venit care sunt impozabile în România, Italia poate include respectivele elemente de venit, la determinarea impozitelor sale pe venit menționate la articolul 2 al prezentei convenții, în baza asupra căreia sunt percepute astfel de impozite, exceptând cazul în care anumite prevederi ale prezentei convenții prevăd altceva.

În această situație, Italia va deduce din impozitele astfel calculate impozitul pe venit plătit în România, însă la nivelul unei sume care să nu depășească acea parte a impozitului italian menționat mai sus raportat la partea pe care respectivele elemente de venit o reprezintă în venitul total.

Impozitul plătit în România pentru care se acordă deducerea reprezintă numai suma pro rata care corespunde veniturii din străinătate care este inclus în venitul total.

Totuși, deducerea nu va fi acordată dacă elementul de venit este supus în Italia unui impozit de substituție sau unui impozit final cu reținere la sursă sau unei impozitări de substituție la aceeași rată ca și impozitul final cu reținere la sursă, precum și la cererea primitorului, în conformitate cu legislația italiană.

3. În cazul României:

Când un rezident al României realizează venituri care, în conformitate cu prevederile prezentei convenții, sunt impozitate în Italia, România va acorda ca o deducere din impozitul pe venitul acelui rezident o sumă egală cu impozitul pe venit plătit în Italia.

Totuși, această deducere nu va putea depăși acea parte a impozitului pe venit, astfel cum este calculată înainte ca deducerea să fie acordată, care este atribuibilă venitului care poate fi impozitat în Italia.

CAPITOLUL V

Prevederi speciale

ART. 24

Nediscriminarea

1. Naționali unui stat contractant nu vor fi supuși în celălalt stat contractant vreunei impozitări sau obligații legate de aceasta, diferită sau mai împovărătoare decât impozitarea și obligațiile conexe la care sunt sau pot fi supuși naționali celuilalt stat aflați în aceeași situație, mai ales în ceea ce privește rezidența. Această prevedere se aplică, de asemenea, independent de prevederile articolului 1, persoanelor care nu sunt rezidente ale unuia sau ale ambelor state contractante.

2. Impozitarea unui sediu permanent pe care o întreprindere a unui stat contractant îl are în celălalt stat contractant nu va fi stabilită în condiții mai puțin favorabile în celălalt stat decât impozitarea stabilită întreprinderilor celuilalt stat care desfășoară aceleași activități. Această prevedere nu va fi interpretată ca obligând un stat contractant să acorde rezidenților celuilalt stat contractant vreo deducere personală, înlesnire sau reducere în ceea ce privește impozitarea, pe considerente legate de statutul civil sau de responsabilitățile familiale, pe care le acordă propriilor săi rezidenți.

3. Cu excepția cazului când se aplică prevederile paragrafului 1 al articolului 9, paragrafului 7 al articolului 11 sau paragrafului 6 al articolului 12, dobânzile, redevențele și alte plăți efectuate de o întreprindere a unui stat contractant unui rezident al celuilalt stat contractant se vor deduce, în scopul determinării profiturilor impozabile ale unei asemenea întreprinderi, în aceleași condiții ca și cum ar fi fost plătite unui rezident al primului stat menționat.

4. Întreprinderile unui stat contractant, al căror capital este integral sau parțial deținut sau controlat în mod direct sau indirect de unul sau de mai mulți rezidenți ai celuilalt stat contractant, nu vor fi supuse în primul stat contractant menționat vreunei impozitări sau obligații legate de aceasta care să fie diferită sau mai împovărătoare decât impozitarea și obligațiile conexe la care sunt sau pot fi supuse alte întreprinderi similare ale primului stat menționat.

5. Prevederile acestui articol se aplică, independent de prevederile articolului 2, impozitelor de orice fel și natură.

6. Totuși, prevederile menționate în paragrafele precedente ale acestui articol nu limitează aplicarea prevederilor interne în vederea prevenirii evitării plății impozitelor și a evaziunii fiscale.

ART. 25

Procedura amiabilă

1. Când o persoană consideră că datorită măsurilor luate de unul sau de ambele state contractante rezultă sau va rezulta pentru ea o impozitare care nu este conformă cu prevederile prezentei convenții, ea poate, indiferent de căile de atac prevăzute de legislația internă a acelor state, să supună cazul său autorității competente a statului contractant al cărui rezident este sau, dacă situația sa se încadrează în prevederile paragrafului 1 al articolului 24, aceluia stat contractant al cărui național este. Cazul trebuie prezentat în trei ani de la prima notificare a acțiunii din care rezultă o impozitare care nu este în conformitate cu prevederile convenției.

2. Autoritatea competentă se va strădui, dacă reclamația îi pare întemeiată și dacă ea însăși nu este în măsură să ajungă la o soluționare corespunzătoare, să rezolve cazul pe calea unei înțelegeri amiabile cu autoritatea competentă a celuilalt stat contractant, în vederea evitării unei impozitări care nu este în conformitate cu convenția.

3. Autoritățile competente ale statelor contractante se vor strădui să rezolve pe calea înțelegerii amiabile orice dificultăți sau dubii rezultate ca urmare a interpretării sau aplicării convenției. De asemenea, acestea se pot consulta reciproc pentru eliminarea dublei impuneri în cazurile neprevăzute de convenție.

4. Autoritățile competente ale statelor contractante pot comunica direct între ele, inclusiv în cadrul unei comisii mixte formată din acestea sau din reprezentanții lor, în scopul realizării unei înțelegeri în sensul paragrafelor precedente.

ART. 26

Schimbul de informații

1. Autoritățile competente ale statelor contractante vor schimba astfel de informații care se consideră că sunt relevante pentru aplicarea prevederilor prezentei convenții sau pentru administrarea ori implementarea legislațiilor interne privitoare la impozitele de orice fel și natură percepute în numele statelor contractante sau al subdiviziunilor politice ori administrative sau al autorităților locale ori al unităților administrativ-teritoriale ale acestora, în măsura în care impozitarea la care se referă nu este contrară convenției, precum și în vederea prevenirii evitării plății impozitelor și a evaziunii fiscale. Schimbul de informații nu este limitat de articolele 1 și 2.

2. Orice informație obținută în baza paragrafului 1 de un stat contractant va fi tratată ca fiind secretă în același mod ca și informația obținută în baza legislației interne a acelui stat și va fi dezvăluită numai persoanelor sau autorităților (inclusiv instanțelor judecătorești și organelor administrative) însărcinate cu stabilirea, încasarea, aplicarea, urmărirea sau soluționarea contestațiilor cu privire la impozitele care fac obiectul paragrafului 1 sau cu supravegherea acțiunilor menționate anterior. Asemenea persoane sau autorități vor folosi informația numai în astfel de scopuri. Acestea pot dezvălui informația în procedurile judecătorești sau în deciziile judiciare.

3. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu vor fi interpretate ca impunând unui stat contractant obligația:

(a) de a lua măsuri administrative contrare legislației și practicii administrative a acelui sau a celuilalt stat contractant;

(b) de a furniza informații care nu pot fi obținute pe baza legislației sau în cadrul practicii administrative obișnuite a acelui sau a celuilalt stat contractant;

(c) de a furniza informații care ar dezvălui un secret comercial, de afaceri, industrial sau profesional ori un procedeu comercial sau informații a căror divulgare ar fi contrară ordinii publice.

4. Dacă un stat contractant solicită informații în conformitate cu acest articol, celălalt stat contractant va utiliza măsurile sale de culegere a informațiilor pentru a obține informațiile solicitate, chiar dacă celălalt stat nu are nevoie de astfel de informații în scopurile sale fiscale proprii. Obligația prevăzută în propoziția anterioară este supusă limitărilor prevăzute de paragraful 3, însă aceste limitări nu vor fi interpretate în niciun caz ca permițând unui stat contractant să refuze furnizarea de informații doar pentru faptul că acesta nu are niciun interes național față de informațiile respective.

5. Prevederile paragrafului 3 nu vor fi interpretate în niciun caz ca permițând unui stat contractant să refuze furnizarea de informații doar pentru faptul că informațiile sunt deținute de o bancă, de o altă instituție financiară, de un împrumutnic sau de o persoană care acționează ca agent sau în calitate fiduciară sau pentru că acestea se referă la drepturile de proprietate deținute în cadrul unei persoane.

ART. 27

Membrii misiunilor diplomatice și ai posturilor consulare

Prevederile prezentei convenții nu afectează privilegiile fiscale de care beneficiază membrii misiunilor diplomatice sau ai posturilor consulare în baza regulilor generale ale dreptului internațional sau a prevederilor unor acorduri speciale.

ART. 28

Rambursări

1. Impozitele reținute la sursă într-un stat contractant vor fi rambursate la cererea contribuabilului sau a statului al cărui rezident este acesta dacă dreptul de colectare a impozitelor respective este afectat de prevederile prezentei convenții.

2. Cererile de rambursare, prezentate în termenele prevăzute de legislația statului contractant care este obligat să efectueze rambursarea, vor fi însoțite de un certificat oficial al statului contractant al cărui rezident este contribuabilul care să certifice îndeplinirea condițiilor necesare pentru a avea dreptul la aplicarea înlesnirilor prevăzute de prezenta convenție.

CAPITOLUL VI

Prevederi finale

ART. 29

Intrarea în vigoare

1. Prezenta convenție va fi supusă ratificării în statele contractante.

2. Prezenta convenție va intra în vigoare la data primirii ultimei din cele două notificări prin care statele contractante își comunică reciproc, pe cale diplomatică, îndeplinirea procedurilor lor de ratificare, iar prevederile sale vor produce efecte:

(a) în ceea ce privește impozitele reținute la sursă, la sumele obținute la sau după 1 ianuarie a anului calendaristic imediat următor celui în care prezenta convenție intră în vigoare;

(b) în ceea ce privește alte impozite pe venit, la impozitele percepute pentru orice perioadă impozabilă începând cu sau după 1 ianuarie a anului calendaristic imediat următor celui în care prezenta convenție intră în vigoare.

3. Convenția între Guvernul Republicii Socialiste România și Guvernul Republicii Italiene pentru evitarea dublei impuneri în materie de impozite pe venit și pe avere și pentru prevenirea evaziunii fiscale, semnată la București la 14 ianuarie 1977, își va înceta valabilitatea și nu va mai produce efecte atunci când prezenta convenție va intra în vigoare și va produce efecte.

ART. 30

Modificări

Prezenta convenție poate fi modificată de comun acord de către statele contractante pe cale diplomatică. Modificările vor intra în vigoare prin respectarea acelorași proceduri prevăzute în prezenta convenție pentru intrarea sa în vigoare.

ART. 31

Denunțarea

Prezenta convenție va rămâne în vigoare până la denunțarea sa de către unul din statele contractante. Fiecare stat contractant poate denunța convenția după o perioadă de cinci ani de la data la care convenția a intrat în vigoare prin transmiterea unei note de denunțare pe cale

diplomatică cu cel puțin șase luni înainte de sfârșitul oricărui an calendaristic. În această situație, convenția va înceta să producă efecte:

(a) în ceea ce privește impozitele reținute la sursă, la sumele obținute la sau după 1 ianuarie a anului calendaristic imediat următor celui în care este transmisă nota;

(b) în ceea ce privește alte impozite pe venit, la impozitele percepute pentru orice perioadă impozabilă începând cu sau după 1 ianuarie a anului calendaristic imediat următor celui în care este transmisă nota.

Drept care subsemnații, autorizați în bună și cuvenită formă, au semnat prezenta convenție.

Semnată la Riga, la 25 aprilie 2015, în două exemplare originale, în limbile română, italiană și engleză, toate textele fiind egal autentice. În caz de divergențe de interpretare sau aplicare, textul în limba engleză va prevala.

PENTRU ROMÂNIA,

Eugen Orlando Teodorovici,

ministrul finanțelor publice

PENTRU REPUBLICA ITALIANĂ,

Pier Carlo Padoan,

ministrul economiei și finanțelor

PROTOCOL ADIȚIONAL

la Convenția dintre România și Republica Italiană pentru evitarea dublei impuneri cu privire la impozitele pe venit și prevenirea evaziunii fiscale

La semnarea Convenției încheiate astăzi între România și Republica Italiană pentru evitarea dublei impuneri cu privire la impozitele pe venit și prevenirea evaziunii fiscale, subsemnații au convenit asupra următoarelor prevederi adiționale care vor face parte integrantă din convenție.

Se înțelege că:

1. Cu referire la paragraful 3 al articolului 7, termenul "cheltuieli ce pot fi dovedite ca fiind efectuate pentru scopurile urmărite de sediul permanent" înseamnă cheltuielile legate în mod direct de activitatea sediului permanent.

2. Cu referire la articolul 8, profiturile obținute din exploatarea în trafic internațional a navelor și aeronavelor vor include:

(a) profiturile obținute din închirierea în bază nudă a navelor și aeronavelor folosite în traficul internațional;

(b) profiturile obținute din folosirea sau închirierea containerelor, dacă astfel de profituri au legătură cu celelalte profituri obținute din exploatarea în trafic internațional a navelor și aeronavelor.

3. Cu referire la articolul 10, prevederile paragrafului 2 al acestui articol nu se aplică dividendelor pe care o societate rezidentă a unui stat contractant le plătește unei societăți rezidentă a celui alt stat contractant pentru care nu se percepe impozit în statul contractant în care societatea plătitoare de dividende este rezidentă, conform prevederilor Directivei 2011/96/UE a Consiliului din 30 noiembrie 2011 privind regimul fiscal comun care se aplică societăților-mamă și filialelor acestora din state membre diferite, cu modificările ulterioare.

4. Cu referire la articolele 11 și 12, prevederile Directivei 2003/49/CE a Consiliului din 3 iunie 2003 privind sistemul comun de impozitare aplicabil plăților de dobânzi și de redevențe efectuate între societăți asociate din state membre diferite, cu modificările ulterioare, se vor aplica în orice caz.

5. Cu referire la paragrafele 1 și 2 ale articolului 19, remunerațiile plătite unei persoane fizice pentru serviciile prestate Băncii Italiei sau Băncii Naționale a României, Institutului Italian de Comerț Exterior (I.C.E.) sau unor instituții românești similare intră sub incidența prevederilor privind funcțiile publice.

6. Cu referire la articolul 23, când în conformitate cu orice prevedere a convenției veniturile obținute de un rezident al unui stat contractant sunt scutite de impozit în acel stat, acel stat poate totuși, în baza legislației interne, să ia în calcul veniturile scutite la determinarea sumei impozitului datorat pentru restul veniturilor unui astfel de rezident.

7. Cu referire la articolul 25, prevederile Convenției 90/436/CEE din 23 iulie 1990 privind eliminarea dublei impuneri în legătură cu ajustarea profiturilor întreprinderilor asociate, cu modificările ulterioare, se vor aplica în orice caz.

8. Când, în baza oricărei prevederi a prezentei convenții, venitul este în totalitate sau în parte scutit de impozit într-un stat contractant și în baza legislației în vigoare în celălalt stat contractant o persoană fizică este supusă cu privire la venitul respectiv unui impozit în funcție de suma acestuia care este remisă sau primită în celălalt stat și nu cu privire la suma totală a acestuia, atunci scutirea care va fi acordată în baza prezentei convenții în primul stat menționat se aplică numai la acea parte din venit care este remisă sau primită în celălalt stat.

9. Nicio prevedere a prezentei convenții nu împiedică vreunul dintre statele contractante să aplice legislația sa fiscală internă în vederea prevenirii evitării plății impozitelor și a evaziunii fiscale.

Drept care subsemnații, autorizați în bună și cuvenită formă, au semnat prezentul protocol adițional.

Semnat la Riga, la 25 aprilie 2015, în două exemplare originale, în limbile română, italiană și engleză, toate textele fiind egal autentice. În caz de divergențe de interpretare sau aplicare, textul în limba engleză va prevala.

PENTRU ROMÂNIA,

Eugen Orlando Teodorovici,

ministrul finanțelor publice

PENTRU REPUBLICA ITALIANĂ,

Pier Carlo Padoan,

ministrul economiei și finanțelor